

Martin Mainer: Jan Karpíšek

Tak Honzo a máme tady diplomku – to to letí – čas je tvoje téma už od bakalářky a daří se ti ho uchopovat a nahlížet z různých stran i filosoficky si jeho podstatu či nepodstatu uvědomovat a ověřovat – je to deset let co opustil tělo můj táta , úplně jsem na to zapomněl , až mi teď zavolala máma – leti to rychle – narození – život – smrt – narození život smrt ... jsme v tomto kole ...

Existuje bezčasí ? – prostor bez prostoru , menší než zrníčko písku a přesto paradoxně větší než celý pomyslitelný vesmír – existuje-li , je náš pozemský čas vskutku výsadní možností -ochráněni hmotou - projít školením , které klade překážky různým představám v jejich realizaci a snaží se nás nabádat k čistotě a zbavení se představ , jejichž bezproblémová a neustálá realizace v bezčasí může být oním nekonečným peklem ...

Karpíšek se i v předkládané diplomové práci snaží zamýšlet nad fenoménem času a malířsky a symbolicky ho popsat a uchopit a daří se mu to ...

Již samo malířství v sobě nese energii času a sílu prostoru mu odpovídající ...

Jsme –li jen stínem plazmatické duše a smrt skutečnou branou života v bezčasí zásvětí ...ať je to jak je to – kdo se zabývá problémem času , zabývá se nutně i životem jeho počátkem a koncem i vlastní konečností a tedy sledem příčin a následků a tedy myšlenkou , která spojuje všechny kultury a všechna náboženství lidstva , kromě té upadající , pyšné materiální žurdy , která hrubě a bezohledně dusí vše ostatní a kope si vlastní hrob...tato spojující myšlenka je myšlenka duše , duchovní podstaty všeho , duše , která přežívá smrt těla a bytuje v bezčasí , kde ovšem nejsou , jak si představuje romantické náboženství , jen duše lidí ...

Karpíšek je hluboce přemýšlející a cítící umělec , který přišel do školy mlád , sláb a nepokreslen a pod rukama vskutku nám dospěl v muže a odchází ze školy v plné síle uzrálého mladého malíře a výtvarného umělce , plný invence a chuti pracovat a se zdravou a silnou ambicí svoje umělectví potvrdit , což dokazuje i touto diplomovou prací i jistě dokáže prací další a doufám ještě , alespoň v kontextu českého rybníka o něm uslyšíme a kdo ví , třeba čeká ho i moře

Karpíškovy obrazy volně a inspirovaně navazují na jeho bakalářku s tématem času a popisují ho řadou samostatných a výtvarně silných a citlivých obrazů na plátnech s karpíškovskou primitivností v tom pro mne nejlepším slova smyslu , tedy naplněných jakoby dětskou čistotou , přímočarostí a poezií .

Karpi jsem za tebe rád , byls velmi dobrá volba a jsem rád za tvůj vývoj , vybírání zataček a kotrmelců , jdeš dobře ...

Držím ti palce , maluj , miluj !

Můžeš být výborný a ještě asi lepší , alelujá ...

Karpíšek také velmi vydatně a dobře pomáhal ve fungování ateliéru nejen častými dotazy , nedůvěrou a snahou , ale také výkonem asistentským se velmi podílel na fungování a kvalitě celé mé školy a to zdůrazňuji , protože mnozí studenti si pořád myslí , že to jde vše samo a jejich iniciativa je malá a dokonce mám někdy pocit že jsou batolata a jejich plenky by měli učitelé i prát ...

Karpíšek je příklad , jak se dá pochopit i uchopit škola i jak ji co nejlépe využít ve svůj prospěch a uvědomte si - váš prospěch není nikdy jenom váš ...nejste tady sami a budete mít i vlastní rodiny atd, a znamená , že školu opustíte na vrcholu svých mladých výtvarných sil i sil lidských a společensky prospěšných a snad i dávající příslib obratu k lepšímu , protože bahno a říše temnoty a boj proti fantazii se rozrůstá ...

Mnozí z vás odcházejí jak věchýtko , plní iluzí a představ jak ten život bude vypadat a plní zklamání , když to je jinak – škola vám ten titul nakonec skoro všem dá - ze soucitu a dobré známosti , ale mějte na paměti , jediné práce a píle se počítá , talent je jen nutný základ a dá se promrhat , propít nebo jinak zahodit...

Honza si titul magister umění plně zaslouží a jeho diplomovou práci hodnotím stupněm nejvyšším a přeji mu do dalšího usilování a života vše nejlepší ...ať tě síla vede Jene Karpíšku a budeš mi chybět...amen.

Martin Mainer
Brno, kveten 2005